

פילים, סָכָה וְגַם דּוֹדָה

אורנה שאול

נוסעים אל הדודה

בואי רותי, חמוּדָה,
הנה קניתי מזוּדָה.

נאָר'ז אחת ושתיים
ונסע לירושלים.

במזוּדָה חלצה נשים
ומכנסים עם שני כיסים.

גם מעיל וגם גרביים,
אולי קר בירושלים.

נשים ספרים וממתקים,
ולא נשכח גם משחקים.

ארזנו את המזוּדָה,
עכשו נסע אל הדודה.

הפיל והפילה

שאל הפיל את הפילה
מדוע את כל כך גדולה?

והפילה ברב טובה,
לא ענתה מיד תשובה,
אך נהיתה קצת עצובה.

אמרה לפיל: היכן הצדק?
הרי ארץ מאד חמדק,
לכן צריכה אני להיות
גדולה מכל שאר החיות.

הרי אתה גם כן כזה
רחוק מלהיות רזה!

פשוט, אנחנו שני פילים,
לכן אנחנו כה גדולים.

נבנה ספה מקביות

קביה צהבה וגם ירקח
נשים בחד
נבנה ספה.

הצהבה היא הספה,
וסוף - תהיה הירקח.

נבנה ספה
מקביות

ספה יפה,
לכבוד ספות.

ספה בנינו מקביות,
עכשו נשיר וגם נרקד.

נזמין אליה
גם אורח -

שלום, שלום,
וחג שמח!